

MedieKultur gennem mere end 40 år

Stinne Gunder Strøm Krogager¹ , Mads Møller T. Andersen² ,
Anne Mette Thorhauge³ & Anette Grønning⁴

1. Stinne Gunder Strøm Krogager, Institut for Kultur og Kommunikation, Aalborg Universitet, stinne@ikk.aau.dk
2. Mads Møller T. Andersen, Institut for Kommunikation, Københavns Universitet, mtommerup@hum.ku.dk
3. Anne Mette Thorhauge, Institut for Kommunikation, Københavns Universitet, thorhaug@hum.ku.dk
4. Anette Grønning, Institut for Design, Medier og Uddannelsesvidenskab, Syddansk Universitet, ahg@sdu.dk

Dette jubilæumsnummer udgør *MedieKultur*-udgivelse nummer 80, og med det ønsker vi at markere to jubilæer: At det er 41 år siden, at *MedieKultur* udkom for første gang (og 45 år siden at *MedieKulturs* forløber *Massekultur & Medier* udkom for første gang), og at det er 50 år siden, at *Sammenslutningen af Medie- og kommunikationsforskere i Danmark* (SMiD) blev dannet.

Begge dele fejres behørigt på SMiDs årsmøde, der afholdes i maj 2026 på Roskilde Universitet.

MedieKultur gennem 41 år

Det første nummer af *MedieKultur* så dagens lys den 22. august 1985. I forordet fremhæves det, at tidsskriftet videreførte *Massekultur & Medier*, der i perioden 1981-1984 udkom med 12 numre: <https://www.mediekultur.dk/issue/archive>. Den første udgave af *MedieKultur* fra 1985 indeholder et forord, 12 artikler og interviews samt hele 13 boganmeldelser. Nummeret blev trykt af *Werk's Offset* i Aarhus, der i dag 41 år senere stadig står for layoutet af *MedieKultur*.

Den oprindelige redaktion bestod af Jørgen Poulsen, Jørgen Bang, Carsten Hansen, Anne Hjort, Elsebeth Korsgaard og Kim Schrøder. Tematisk kredsedet det første nummer om medieundervisning i gymnasiet og på HF. Indledningen lød: "Hvordan skal uddannelsessystemet reagere på massemediernes feberagtige udvikling i disse år?" Det er interessant at konstatere, hvordan undervisning og uddannelse spillede en fremtrædende rolle i tidsskriftets tidlige år. Der udkom hele tre numre om dette tema i slutningen af 1980'erne, mens emnet siden hen stort set er forsvundet fra spalterne. Dog kan vi også konstatere, at uddannelsessystemet stadig i dag bliver udfordret af medieteknologiers feberagtige udviklinger, så emnet har bestemt ikke mistet sin relevans.

Nærværende nummer skal netop tjene som refleksion over udviklinger som denne særligt i en dansk og nordisk medieforskningskontekst, men også i de senere år i en langt mere international sammenhæng. Således vil vi med dette jubilæumsnummer gøre status over den udvikling, som medieforskningen har gennemgået siden 1985. Vi skuer tilbage i *MedieKulturs* annaler og forsøger at ridse nogle af de gennemgående temaer op og peger på brydninger og nybrud hen over de seneste godt 40 år.

Bidragene i dette jubilæumsnummer bygger på de historiske vidnesbyrd, som ligger i *MedieKulturs* udgivelser og bruger dem til at gøre status over, hvor medieforskningen står i dag. Vi ønsker dog også at skue fremad og reflektere over, hvor medieforskningen bevæger sig hen i disse år præget af digitale og sociale medier, ængstelse og skærmforbud, fremkomsten af AI og dertilhørende nye problemstillinger. Danmark anno 2026 ser noget anderledes ud end Danmark anno 1985. Til denne opgave har vi sat nogle af vores kollegaer inden for medie- og kommunikationsforskningen i stævne og bedt dem skue tilbage med udgangspunkt i konkrete emner og perspektiver publiceret i tidligere numre af *MedieKultur* og så vidt muligt skue lidt fremad i forhold til medieforskningens betydning og tidsskriftets rolle.

Tematiske tendenser

Ser man tilbage på *MedieKulturs* historie, tegner der sig en række markante tematiske spor, som både afspejler medieforskningens udvikling og tidsskriftets egen profil. Det mest fremtrædende tema – især før 2008 – har uden tvivl været fjernsyn. Hele 11 numre har haft tv som omdrejningspunkt, og i enkelte år har der endda været to temanumre om tv i samme år (f.eks. i 1988 og 1992). Denne stærke tilstedeværelse understreger tv-mediets centrale rolle i medieforskningen i 1980'erne og 1990'erne. Fra 2008 sker der imidlertid et markant skifte: Tv som hovedtema forsvinder fra tidsskriftet, selvom der fortsat udkommer enkeltartikler om emnet. Først i 2025 vender tv tilbage som fokus i et temanummer med titlen *Publishing Strategies in Online Television*, hvilket i sig selv afspejler, hvordan tv-forskningen har flyttet sig over mod digital publicering og onlineformater.

På tværs af årtierne har to tematiske linjer været særligt vedholdende: internationale og globale perspektiver samt køn, krop og minoriteter. Disse temaer viser, hvordan *Medie-*

Kultur både har forholdt sig til globale medieudviklinger og til samtidens kulturelle strømninger. Et eksempel er temanummeret om medier i Latinamerika fra 1994, der åbner for et globalt udsyn. Ligeledes er det første engelsksprogede nummer fra 1986 dedikeret til *Women and Electronic Mass Media* – et tema, der udspringer af en konference samme år på Københavns Universitet. Siden 2016 er køn, krop og minoriteter blevet et endnu mere fremtrædende tema i vores tidsskrift, hvilket afspejler #MeToo-bevægelsen og de efterfølgende diskussioner om ligestilling, magt, sexisme og kropsidealer i samfundet.

Fra 2009 og frem er det tydeligt, at temaer som digitale medier, onlinefællesskaber og streaming samt teknologi, data og informatik bliver stadig mere markante. Denne udvikling afspejler den digitale transformation, der har præget både mediebrug og medieforskning i det seneste årti. Interessant nok var informatik allerede et tilbagevendende tema i tidsskriftets tidlige år, hvor to numre behandlede emnet (nr. 2, 1986 og nr. 12, 1989) – et vidnesbyrd om, at teknologiske perspektiver har været en del af *MedieKulturs* DNA fra begyndelsen.

Et af de mere oversete områder har været filmmediet, som kun har fået halvandet temanummer (det ene delt med computerspil). I temanummeret *Film* fra 1995 (nr. 23) bemærker redaktørerne i første sætning, at film som emne har været "stedmoderligt behandlet på *MedieKulturs* sider". Denne nedprioritering kan muligvis forklares med faglige interesser og uddannelsesmæssige forhold, hvor filmforskningen i perioder har haft andre institutionelle forankringer end medieforskningen.

Format og tone

I 1986 udkom det første nummer på engelsk (*Women and Electronic Mass Media* nr. 4), men der gik hele 20 år, før det næste engelsksprogede temanummer så dagens lys – nemlig *Media & Politics* i 2006 (nr. 40). Denne lange pause viser tydeligt, hvordan tidsskriftet historisk set havde et stærkt fokus på en dansktalende målgruppe, hvor artiklerne også ofte anvendtes i forskellige former for undervisning. Fra 2009 sker der imidlertid et markant skifte: Alle efterfølgende numre får engelske titler, selvom der stadig indimellem optræder artikler på dansk (og i sjældne tilfælde på andre nordiske sprog). Denne udvikling afspejler både internationalisering og en stigende orientering mod et globalt forskningsfællesskab. Denne forandring bliver også påpeget i Lassen og Hansens bidrag i dette jubilæumsnummer, når de drøfter, hvordan det næsten opleves som eksotisk at skrive på dansk i dag, og at medieforskernes pludselige forkærlighed for engelsk efter årtusindskiftet skyldes behovet for at hjemtage eksterne midler og kan tolkes som, at de "[...] forsøger via sproget at profilere sig internationalt for derigennem at gøre sig attraktiv for internationalt samarbejde" (p. 3).

Ser man på titlerne gennem årene, er der også sket en interessant forandring. I begyndelsen var titlerne meget korte og præcise, to numre hedder eksempelvis blot *Radio* (nr. 15, 1991 og nr. 33, 2001). Med tiden bliver titlerne længere og mere komplekse, ofte

med kolon, skråstreg eller tankestreg som stilistiske greb. Fra midten af 00'erne opstår en tydelig forkærlighed for titler med dobbelthed og spejling, som i *Tv-formater og format-tv* (nr. 39, 2005), *Hverdagen i medierne – medierne i hverdagen* (nr. 42/43, 2007), *Mediated learning/learning media* (nr. 46, 2009) og *Challenging genres – genre challenges* (nr. 51, 2011). Denne udvikling signalerer dermed en mere reflektiv og konceptuel tilgang til temanumrene.

Indholdet og tonen har også ændret sig markant. Tidligt i *MedieKulturs* historie var boganmeldelser et fast og omfattende indslag, mens dette format i dag kun optræder sporadisk. Som Pedersen og Kristensen desuden påpeger i deres bidrag i dette jubilæumsnummer, var der i de tidlige numre en tendens til ikke at anvende specielt mange litteraturreferencer, ligesom de også bar præg af en mere normativ og idealistisk sprogbrug, hvor man finder flere faglige uenigheder og debatter. Et centralt eksempel er den livlige diskussion om begrebet "faktion" i numrene fra 1992-1993, hvor Søren Kjærup og John Carlsen reagerer på Peter Harms Larsens bog *Faktion – som udtryksmiddel* (1990). Allerede i 1986 skriver Jørgen Stigel om faktion, men debatten kulminerer i begyndelsen af 90'erne, hvorefter begrebet stort set forsvinder fra medieforskningen – ikke mindst efter Kjærup gav sin artikel overskriften: "Faktion – en farlig blanding!" i *MedieKultur* nr. 19 (1992).

Den mest bemærkelsesværdige tendens er dog den kontinuitet og stabilitet, som *MedieKultur* har udvist. Siden 1985 er tidsskriftet udkommet hvert eneste år – med et, to eller endda tre numre – uden afbrydelser. Denne vedholdenhed skyldes i høj grad den frivillige indsats fra forskere tilknyttet *MedieKultur* og SMiD, der har sikret, at dansk medieforskningens vigtigste tidsskrift ikke gik i stå. Det er en præstation, der fortjener stor anerkendelse.

Bidragene i dette nummer

Det har været en stor fornøjelse for os som redaktører på dette jubilæumsnummer at dykke ned i *MedieKulturs* arkiv (<https://www.mediekultur.dk/issue/archive>) og forsøge at skabe et overblik over, hvad tidsskriftet og dermed den danske – og til dels internationale – medie- og kommunikationsforskning har interesseret sig for i de seneste godt 40 år. Selvom vi alle fire har fulgt *MedieKultur* tæt i mange år via redaktionsarbejde og publicering i tidsskriftet, blev vi også overraskede undervejs og lærte en del nyt om vores forskningsfelt.

Vores fremgangsmåde har været først at inddele de 79 numre af *MedieKultur* i nogle nogenlunde harmoniske kategorier. Dem kan man se nærmere på her på vores tidslinje, der viser et overblik over alle numrene: https://mediekultur.shinyapps.io/Mediekultur_40_aar/. Visse kategorier gav sig selv ud fra et fokus på et bestemt medie (f.eks. tv), mens andre kategorier fik et tematisk fokus (f.eks. undervisning og læring) eller ved at repræsentere en bestemt gren af medie- og kommunikationsforskningen (f.eks. receptionsstudier).

Det resulterede i 12 kategorier plus en lille bunke med diverse enkeltstående numre. Herefter kontaktede vi kolleger fra de forskellige danske universiteter for at finde et "makkerpar" til hver kategori, så vidt muligt bestående af en yngre forsker og en mere erfaren forsker, som vi har bedt samarbejde om et bidrag ud fra deres forskningsinteresser og inden for en forholdsvis fri ramme, hvad angår tone og format. Nogle makkerpar kendte hinanden ret godt inden vores henvendelse, mens andre kun havde et mere perifert kendskab til hinanden. Undervejs viste det sig ikke at være muligt at få indhentet (og udgivet) bidrag til alle 12 kategorier i tide inden årsmødet. Men vi er særdeles taknemmelige for og tilfredse med de otte bidrag, som vi har modtaget. Opdraget til disse makkerpar har været, at vi har tildelt dem en kategori og herunder nogle bestemte tidligere numre af tidsskriftet og bedt dem om at genlæse disse og reflektere over deres kategoris (eller felt)s historiske udvikling, markante tendenser og årsagerne til disse.

Vi har modtaget meget forskellige typer af bidrag fra historiske artikler til humoristiske mailudvekslinger og mere dialogiske bidrag, og vi har fået et indtryk af, at bidragsyderne også har hygget sig undervejs. Bidragene til jubilæumsnummeret er ikke blevet peer-reviewet, da vi netop ønskede at give forfatterne plads til at have en mere fri og ukonventionel skriveproces sammen. Til gengæld har vi som redaktører prøvet at give forfatterne nyttige kommentarer og hjælpe bidragene lidt på vej.

Jubilæumstemaet slås an af Klaus Bruhn Jensen og Mikkel Bækby Johansens bidrag "Five decades of local media theory: Responding to globally changing media and communication systems", der skitserer fem årtiers dansk medie- og kommunikationsteori. Forfatterne peger på tre centrale vendepunkter: 1) skiftet i begyndelsen af 80'erne fra Frankfurterskolens kritik til cultural studies og receptionsforskning; 2) den digitale drejning i midten af 90'erne, som rekonceptualiserede computeren som et meta-medie og flyttede fokus mod infrastrukturer, interaktivitet og tværfaglige metoder; samt 3) skiftet til AI i vores samtid, der fremhæver menneske-maskine-kommunikation og fornyer grundlæggende spørgsmål om agens, kultur og offentlighed. På tværs af disse perioder dokumenterer forfatterne et skift fra tekstnære analyser til praksisorienterede, empirisk forankrede tilgange, herunder digital etnografi og computational methods.

I bidraget "Tv og streaming" drøfter Julie Münster Lassen og Kim Toft Hansen nogle af de gennemgående forandringer, som har fundet sted i forskningsfeltet om tv-mediet i *MedieKulturs* levetid. Med afsæt i 11 temanumre om tv samt deres egne personlige erfaringer og oplevelser beskriver de blandt andet, hvordan et internationalt fokus og at nå ud til et engelsksproget publikum er blevet mere anvendt siden årtusindskiftet. Her påpeger de, at forskning i dansk tv til tider bliver anset som eksotisk og svært at retfærdiggøre i internationale sammenhænge, men at studier af danske tv-produktioner og trends som Nordic Noir også er blevet budt velkommen i udlandet, blandt andet i sammenligninger med andre (især små) nationer. Afslutningsvis diskuterer de flere af de teknologiske forandringer, og hvordan streaming har bidraget til at integrere tv mere i den bredere

medieforskning, men at greb fra den klassiske tv-forskning også stadig har relevans og kan hjælpe os med at forstå nutidens tv-tendenser.

I deres gennemgang "Fra oplagsstatistik til performativ selvfremsættelse: Journalistik og politik i *MedieKultur* i 1990'erne og 2000'erne" drøfter Leif Hemming Pedersen og Nete Nørgaard Kristensen de temanumre, som har handlet om journalistik og politik. Da disse primært er udgivet i perioden 1991-2008, bruger forfatterne numrene som et historisk indblik i processerne omkring journalistikforskningens etablering som et selvstændigt forskningsfelt. Også her er der sket en markant internationalisering af feltet, og de beskriver, hvordan der gradvist er kommet større fokus på at publicere på engelsk og i tidsskrifter udelukkende om journalistik. Afslutningsvis diskuterer de, hvordan denne tendens indimellem kan hæmme den dansksprogede forskningssamtale om emnet og foreslår, at *MedieKultur* og *Journalistica* måske burde samarbejde om flere særnumre om journalistik, politik og medier fremover.

I dialogartiklen "Fra Disney til dataficering: Samtaler om en medievidenskab i forandring" skriver Christoffer Bagger og Kirsten Drotner sammen om temaet "Undervisning, læring og didaktik". Deres digitale dialog, som udfolder sig i et delt dokument over 8-9 måneder, viser, hvordan undervisning er indlejret i skiftende videnskabelige strømninger og samfundsmæssige tendenser – fra mediekonvergens til generativ kunstig intelligens (GenAI). Undervejs reflekterer de også over sammenhængen mellem deres faglige og personlige interesser og fremhæver betydningen af det historiske perspektiv. Drotner og Bagger understreger, at forandring og nyskabelse ikke ukritisk bør ophøjes til grundvilkår, og de formulerer samtidig både håb og ønsker for fremtidens medievidenskabelige forskning. Som Bagger skriver, er vi måske nok "en ung disciplin, født af en 'feberagtig' udvikling" (Poulsen, 1985, s. 5, *MedieKultur* nr. 1), "men der er ingen grund til at lade fortiden fortabe sig i en febevildelse". Drotner peger tilsvarende på, at "i den bedste af alle verdener vil GenAI medføre nye forbindelser mellem teknologi- og medieforskere og resultere i dybere og mere nuancerede forståelser".

I bidraget "Medier, køn og diversitet" undersøger Maja Klausen og Anne Scott Sørensen, hvordan *MedieKultur* gennem fire årtier har behandlet temaer om køn og diversitet i spændingsfeltet mellem medieudvikling, kulturforandringer og skiftende forskningsstrømninger. Ud fra en bred forståelse af diversitet som omfatter køn, alder, seksualitet, race/etnicitet, klasse og funktionalitet, analyserer de, hvordan tidsskriftet både har spejlet og formet centrale diskussioner i nordisk og international medieforskning. I deres historiske gennemgang af temanumre om bl.a. køn, alder, migration, krop, seksualitet og sundhed viser de, hvordan fokus har forskudt sig fra strukturel ulighed og medierepræsentation til intersektionelle og kropslige perspektiver på brug, praksisser og platformisering. Samtidig diskuterer de *MedieKulturs* placering i en bredere forskningsoffentlighed sammenlignet med blandt andet *Nordic Journal of Media Studies* og *Feminist Media Studies*. De konkluderer, at tidsskriftet har bidraget væsentligt til feltets udvikling, men peger

også på behovet for øget kritisk opmærksomhed på mediekulturens nye konfliktzoner, digital ulighed og forskningspolitiske udfordringer.

I "Receptionsanalyse som forskningsparadigme i Danmark" skitserer Stine Liv Johansen og Kim Christian Schrøder receptionsforskningens udvikling i Danmark fra 1980'erne til i dag, og inddrager bidrag i både *MedieKultur* og *Massekultur & Medier*. Deres artikel beskriver, hvordan feltet voksede frem som et opgør med både effektforskning og ideologikritisk indholdsanalyse og i stedet fokuserede på mediebrugernes egne meningsdannelser. I 1990'erne blev børn og unges hverdagsbrug af medier et centralt empirisk omdrejningspunkt, og metodiske debatter mellem receptionsanalyse og medieetnografi prægede feltet. Fra årtusindskiftet ændrede digitalisering og nye medier forskningsspørgsmålene og udvidede metodeapparatet. I dag undersøges publikums rolle i dataficerede, algoritmestyrede medieøkologier, hvor brugere både afkoder og former systemerne. Johansen og Schrøder viser, hvordan receptionsforskningen både har praktiske anvendelser og bidrager kritisk til forståelsen af medier, magt og hverdagsliv.

I bidraget "Three intergenerational conversations: Postcolonial critique, data colonialism, and methodological diversity in global media studies" samler Norbert Wildermuth og Cecilia Arregui Olivera tre intergenerationelle dialoger, der gentænker globale mediestudier gennem postkolonial kritik, datakolonialisme og metodologisk mangfoldighed. Den første samtale genlæser Pieterse og Nothias for at komme ud over binære Nord/Syd-opdelinger, fremhæver hybriditet og udfordrer deterministiske læsninger af medieimperialisme. Den anden adresserer Couldry og Mejias' begreb om "datakolonialisme" og flytter opmærksomheden fra repræsentation til ekstraktion og governmentality, samtidig med at den peger på begrænsninger i at omsætte stor teori til konkrete alternativer. Den tredje undersøger metodiske nybrud i form af kreative og deltagende tilgange (f.eks. poesi og video) sideløbende med en opfordring til at arbejde med platformsgenererede (big) data og styrke kvantitative kompetencer uden at opgive kvalitativ dybde.

Temanummeret afrundes af David Mathieu og Susana Tosca, som kaster sig ud i et kreativt metodisk eksperiment, hvor de interviewer generative sprogmodeller for at skabe et overblik over *MedieKulturs* fokus på digital medieforskning. I bidraget: "Interview with a vampire: Reviewing the field of digital media and technology through the lens of large language models" beskriver de metoden som et hybridt eksplorativt review, der kombinerer ekspertinterviewtraditioner, digital humanioras "distant reading" og reflektiv, etisk transparens. Undervejs analyserer de forskningsfeltets udvikling fra tidlige studier af informatik og uddannelsesteknologi, over cyberutopier, hverdagspraksisser og onlinefællesskaber, til platformisering, dataficering og nutidens fokus på AI. Eksperimentet viser både sprogmodellernes evne til at generere synteser og deres tendens til vaghed, hallucinatoriske svar og overgeneraliseringer. Mathieu og Tosca understreger derfor behovet for menneskelig styring, triangulering og kritisk fortolkning. Artiklen afsluttes med en refleksion over fremtidige behov for nye begreber og analytiske linser i feltet.

English re-cap of the editorial

This anniversary issue marks a significant milestone for *MedieKultur*, which with its 80th publication celebrates more than forty years since the journal first appeared in 1985, as well as fifty years since the founding of SMiD, the *Danish Association for Media and Communication Researchers*.

The journal's origins lie in its predecessor *Massekultur & Medier (Mass Culture and Media, 1981-1984)*, and the first issue of *MedieKultur* was published on 22 August 1985. From the outset, the journal positioned itself as a continuation of earlier debates in Danish media research, particularly those responding to the rapid development of media technologies in the 1980s. This broader historical context frames the anniversary issue's dual ambition: to reflect on the evolution of media research over the past four decades and to explore how contemporary developments – digitalisation, social media, platformisation, public anxieties, screen bans, and the proliferation of AI – shape current and future scholarly agendas. The editors emphasise how the media landscape has changed from Denmark in 1985 to Denmark in 2026, and how these transformations continually reshape both public debates and academic inquiry.

To organise the retrospective discussion, 79 previous issues of *MedieKultur* were classified into thematic categories and pairs of researchers were invited – often one early-career and one senior – to revisit relevant earlier issues of *MedieKultur*. They were asked to reflect on the historical development, conceptual shifts, and notable trends within their assigned area, with wide freedom in tone and format. Eight contributions were completed, ranging from historical analyses to dialogic and creative formats. These pieces demonstrate the richness of *MedieKultur's* archive and the diversity of approaches within contemporary media studies. The contributions were intentionally not peer-reviewed in order to allow for an open, exploratory writing process.

Jensen & Johansen trace five decades of Danish media and communication theory, identifying three major shifts: the move from ideological critique to cultural and reception studies in the early 1980s, the mid-1990s' digital turn that redefined the computer as a meta-medium, and today's AI-driven transformations. They show how the field has evolved from text-oriented to empirically grounded, practice-based approaches.

Lassen & Hansen revisit *MedieKultur's* long history of TV research. They discuss how Danish TV studies have become increasingly internationalised, and how streaming has integrated television into broader digital media frameworks. Despite technological shifts, methods from classic TV studies remain valuable.

Pedersen & Kristensen analyse past issues on journalism and politics, using them to trace the formation of journalism studies as a distinct field in Denmark. They note growing Anglophone publishing pressures and suggest future collaboration between *MedieKultur* and *Journalistica* to strengthen the Danish-language scholarly debate.

Bagger & Drotner present a dialogic reflection on teaching, learning, and didactics, written over several months. They show how media education has evolved alongside broader technological and societal shifts – from convergence culture to generative AI – and argue for maintaining historical orientation in a field often driven by novelty.

Klausen & Sørensen examine how *MedieKultur* has treated gender and diversity across four decades. They observe a shift from structural inequalities and representation toward intersectional and practice-oriented approaches shaped by platformisation and digital culture. They call attention to emerging issues such as digital inequality and research-political pressures.

Johansen & Schrøder chart the development of reception studies in Denmark from the 1980s to the present. They describe the move from audience meaning-making to the study of users' roles in datafied, algorithmic media environments, showing how reception research continues to illuminate everyday media power dynamics.

Wildermuth & Olivera stage three intergenerational conversations about global media studies, revisiting postcolonial critique, data colonialism, and methodological diversity. They challenge simplistic North/South divides, highlight data extraction as a new form of power, and advocate methodological pluralism.

Mathieu & Tosca conclude the issue with a methodological experiment: interviewing generative language models to review digital media and technology research. They show both the strengths and limitations of AI-assisted synthesis and call for continued human interpretation, conceptual innovation, and methodological reflexivity.

Open section

This issue also contains an open section comprising four peer-reviewed articles and a book review. In the first open section article, Stinne Bach Nielsen examines how researchers exposed to digital harassment navigate the affective impact of losing control over their public reputation. Drawing on interviews with 28 Danish scholars across seven research fields, the study identifies two central experiential states – compromised personal security and the loss of reputational control – and shows how the latter produces the most persistent affective strain. The article conceptualises researchers' coping practices as forms of "hidden" affective media labour expressed through three micro-media strategies of disconnection: responding in alternative formats, saving harassing content to regain a sense of control, and blocking, deleting, or (de)selecting platforms to establish peace. In doing so, the article advances current research on digital harassment by illuminating how scholars' everyday media practices function as protective manoeuvres aimed at resisting scandalisation and sustaining their professional integrity.

David Mathieu, Elisabetta Petrucci and Jakob Bæk Kristensen present a mixed-method literature review that maps how user research employing digital traces remains split between media and communication studies and computational approaches, revealing

limited interdisciplinary exchange despite shared objects of study. Combining large-scale network and keyword analyses with qualitative readings of key publications, the article shows that the two fields maintain distinct vocabularies, epistemologies, and methodological priorities, while also identifying emerging journals and practices that begin to bridge the gap. Ultimately, the authors call for stronger integration through shared conceptual frameworks, methodological reflection, and collaborative research cultures to advance a more connected field of digital user studies.

In “Voice on Video: Music, Affect, and Communication in Campaign Videos in the Australian Voice to Parliament Referendum,” Sebastian F. K. Svegaard explores how music shapes emotional and political meaning in online campaign videos. Through close analysis of one Yes and one No campaign video, the article shows how soundtracks guide identification, scaffold narrative, and influence viewers’ affective responses. Svegaard demonstrates that the No campaign deploys music strategically to build emotional coherence and persuasive force, whereas the Yes campaign’s restrained musical approach limits its affective impact. The study highlights the need for greater attention to music’s role in contemporary political communication, especially within the increasingly dominant medium of online video.

In the final open-section article, Ian Siebörger and Ralph Adendorff analyse how the *Daily Sun* linguistically positions South Africa’s ANC and DA, shaping how readers understand political conflict. Focusing on the article “ANC and DA clash!”, they show how hyper-charged terms – especially those clustered around the ANC – create a negative, conflict-driven image of politics that supports a broader “age of contempt.” At the same time, the authors argue that tabloids can foster more constructive public debate by broadening their political coverage and engaging readers in substantive, everyday-relevant issues.

The open section concludes with Martina Skrubbeltrang Mahnke’s review of Emily M. Bender and Alex Hanna’s “The AI Con: How to Fight Big Tech’s Hype and Create the Future We Want” (2025), a sharp critique of big tech’s AI hype and the social, cultural, and environmental costs it obscures. The book dismantles “doomer” and “booster” narratives, urging collective action and more critical public engagement with AI. Mahnke commends its clarity and examples but notes its strong North American focus and questions whether framing AI mainly as hype fully explains its widespread bottom-up adoption. Overall, the review presents the book as an accessible and timely entry into critical AI debates.